

[Bernhard Baunsgaard.]

andre ord et helt nyt cirkulære. Dernæst er jeg også glad for tilsagnet fra finansministeren om, at det ikke gøres gældende for 1972. Jeg håber så, at det kan lykkes at få dette kommunikeret — som det hedder med et moderne udtryk — ud til dem, det berører, i hvert fald regner jeg med, at der sendes besked til skatterådene om, at det ikke gøres. Men tilbage står 1973.

Det er naturligvis rigtigt, som finansministeren siger, at det jo gælder den selvangivelse, vi skal afgive nu. Det er rigtigt, men det gælder jo ikke de beskattingsforhold, man med rette fra erhvervslivets og de ansattes side gik ud fra. Jeg kan her bare pege på, at erhvervschauffører ganske klart faldt ind under februarcirkulæret og ganske klart ikke faldt ind under decembrecirkulæret.

Jeg håber, at finansministeren vil følge denne sag op, sådan at han gør opmærksom på, at det er rimelig retspraksis ikke at gøre skærpede regler gældende med tilbagevirkende kraft, heller ikke for 1973.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg må måske understrege over for hr. Bernhard Baunsgaard, at det var en klargøring af cirkulæret, det først og fremmest drejede sig om. I den klargøring blev det så også slået fast, at disse chauffører ikke faldt ind under cirkulæret, at det ikke var meningen, de skulle falde ind under cirkulæret. Man kan diskutere, om det har tilbagevirkende kraft eller ej, når det drejer sig om en klargøring af et cirkulære; for mig er det væsentligt og også vigtigt, at cirkulæret opfylder de krav og det, som man havde ment med det oprindelige cirkulære.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kunne meget bedre lide finansministerens første svar, hvori det klart blev indrømmet, at her var tale om en skærpelse. Jeg kan kun sige, at dette er efter min mening rigtigt. I den fortolkning, som anlagdes af en sekretær i ligningsdirektoratet — og skatteyderne må med rette gå ud fra, at det er den fortolkning, man vil bruge i ligningsdirektoratet, siden det er en sekretær i ligningsdirektoratet, der anlægger den — blev det udtrykkeligt sagt, at den ville gælde for handelsrejsende og for eksporthauffører, men de er undtaget nu. Det er altså en

skærpelse, og jeg håber, at finansministeren — jeg skal ikke presse ham nu — når han kommer i enrum og tænker over sagen én gang til, vil sørge for, at reglerne ikke bliver gjort gældende med tilbagevirkende kraft, heller ikke for 1973. Man kan jo ikke lave forholdet om med tilbagevirkende kraft for skatteydernes vedkommende.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg bør måske sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at for mine synders skyld var jeg som ligningsrådsmedlem med til at drøfte disse cirkulærer, og derfor kender jeg lidt til de problemstillinger, der lå i det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af regulerings tidspunktet for arbejdsløshedsdagpenge i 1974.

(Lovforslaget (nr. 44) findes i tillæg A. sp. 865, fremsættelsen i tidenden sp. 595).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Vi kan i socialdemokratiet tilslutte os det forslag, som foreligger. Jeg er klar over, at man i forbindelse med behandlingen af dette forslag kan rejse andre dagpengesatser. Jeg vil dog ikke gøre det selv, og jeg henstiller, at man ikke gør det, fordi vi gerne skulle have denne lovgivning gennemført så hurtigt som muligt — den skal jo omtrent have virkning fra næste uge — og i alle tilfælde skulle der ikke gerne gå mere end en 8 dages tid, og vi skulle gerne have forslaget endeligt behandlet i løbet af en 8 dages tid.

Der er derimod et par andre ting, jeg lige ville gøre et par bemærkninger om.

For det første vil jeg bede arbejdsministeren oplyse, om han kan tiltræde de forslag, som Arbejdsløshedskassernes Samvirke har fremsendt til ministeren. De vedrører en administrativt hensigtsmæssig ordning af kontingentspørgsmålet i forbindelse med dette problem og det forslag, vi her behandler.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil rejse,